

end i de andre Distrikter. Der blev derfor Spørgsmaal om at tilvejebringe Uniformitet imellem dette Distrikt og de andre. Der kom saa først et Obergangsaar, 1887—88, hvor man med Forandring af Prisen fulgte til Dels den Arbejds metode, som man tidligere havde brugt i Distriktet, hvorpaa der blev givet nye Regler, som skulde gælde for Skovningsaaret 1888—89; et Skovningsaar begynder den 1ste Oktober. Den 1ste Oktober 1888 traadte de nye Bestemmelser i Kraft, som baade i den ene og den anden Henseende stemte med, hvad den gælder i de andre Distrikter. Der var da 7 af de ældre Arbejdere, som i Slutningen af Oktober Maaned erklærede, at de ikke vilde arbejde; de traadte fra, men meldte sig igen til Nyaar. Sidst i November Maaned traadte 6 Arbejdere tilbage, men meldte sig igen inden Julen. Jeg skal for øvrigt for Fuldstændigheds Skyld oplyse, at der foregik en lille Forandring ved Ordningen. Det er stundom nødvendigt, at Træerne slæbes eller køres ud til Veje, hvor de kunne ligge nogenlunde bekvent for Salget. Den den 1ste Oktober indførte Regel gik ud paa, at der skulde betales for Udslæbningen af større Træer, men ikke for Udslæbning af mindre Træer. Dette blev forandret til, at der skulde gives Betaling for Udslæbning ogsaa af mindre Træer paa indtil et Gennemsnit af 7 Tommer. Dette er jo kun et meget lille Punkt, men jeg tager det med, for at det ikke skal kunne siges at være forbigaaet. Sammenhængen er altsaa, at nogle ældre Arbejdere, som vare utilfredse, idet de maatte ikke kunde overse, hvad Resultatet vilde blive af de nye Regler, traadte tilbage, men senere traadte til. Men der gives ikke i Viborg Distrikt mindre Betaling end i de andre Distrikter. Hverken i Sylland eller paa Værne gives der højere Betaling end i Viborg Distrikt. Det kan selvfølgelig være, at der paa enkelte Poster betales noget mere og paa andre naaet mindre det ene Sted end det andet

Sted, men det anføres kun som en Indberetning fra vedkommende Skovautoritet derovre, at der har været en mindre Udgift, fordi der har været Arbejdsnedlæggelse; Grunden omtales ikke. Men den er ikke den, at Staten i dette Distrikt har Lønnet daarlig, men at der er kommet en ny Ordning. Det er ganske naturligt, at de Mænd, der havde arbejdet under den gamle Ordning, ikke straks kunde finde sig til Rette i den nye, og at de troede, at der var gjort dem Uret. De have vel nedlagt Arbejdet, men ere komne tilbage.

Hvad angaar de øvrige fra det ældre Mindretal fremkomne særlige Betragtninger, ere de saa godt som alle af den Bessaffenhed, at det forekommer mig nærmest at maatte være de paagældende Ministres Sag at udtale sig om dem, for saa vidt de dertil maatte finde Anledning. Jeg skal kun om disse Punkter gøre ganske saa Bemærkninger. Der er under § 21 anført, at til Uddannelse af Vinterlærere paa Stabshøjskole giver Staten Lar efter Lar imod Folkestingets Rægtelse et Tilskud af 2,400 Kr., og at Mindretallet ikke kan finde det paatrængende nødvendigt at give dette Statstilskud, fordi Højskolen ejes af Amtet og drives af det. Jeg har nu for det første allerede bemærket, at det er ingenlunde det afgørende, om den enkelte Udgift er paatrængende nødvendig eller ikke. Hertil kommer den særlige Omstændighed, som vistnok de fleste af de Herrer kende, at der ikke paahviler noget Amt nogen som helst Forpligtelse til med en eneste Dros Udgift at bidrage til Tilvejebringelse af Vinterlærere. At tilvejebringe Lærere er dels Statens Sag, idet den holder Seminarier og understøtter Seminaristerne, dels de privates Sag, der have selv at skaffe sig de fornødne Kundskaber. Nu er Forholdet her det, at et Amt er villigt til med en Understøttelse af Staten at skaffe Befolkningen disse Vinterlærere, som navnlig bruaes paa de tynndt befolkede Gane i Landet,